

{ΜΩΣΗΣ·}

- ἀφ' ου δ' Ἰακώβ γῆν λιπὼν Χαναναίαν
 κατήλθ' ἔχων Αἴγυπτον ἐπτάκις δέκα
 ψυχὰς σὺν αὐτῷ καὶ ἐπεγέννησεν πολὺν
 λαὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τεθλιμμένον,
 5 ἐσάχρι τούτων τῶν χρόνων κακούμενον
 κακῶν ὑπ' ἀνδρῶν καὶ δυναστείας χερός.
 ἰδὼν γὰρ ἡμῶν γένναν ἄλις ηὔξημένην
 δόλον καθ' ἡμῶν πολὺν ἐμηχανήσατο
 βασιλεὺς Φαραώ, τοὺς μὲν ἐν πλινθεύμασιν
 10 οἰκοδομίαις τε βαρέσιν αἰκίζων βροτούς
 πόλεις τ' ἐπύργου σφῶν ἑκατι δυσμόρων.
 ἐπειτα κηρύσσει μὲν Ἑβραίων γένει
 τάρσενικὰ ῥίπτειν ποταμὸν ἐς βαθύρροον.
 ἐνταῦθα μήτηρ ἡ τεκοῦσ' ἔκρυπτε με
 15 τρεῖς μῆνας, ὥς ἔφασκεν. οὐ λαθοῦσα δέ
 ὑπεξέθηκε, κόσμον ἀμφιθεῖσά μοι,
 παρ' ἀκρα ποταμοῦ λάσιον εἰς ἔλος δασύ·
 Μαριάμ δ' ἀδελφή μου κατωπτευσεν πέλας.
 κἄπειτα θυγάτηρ βασιλέως ἄβραις ὁμοῦ
 20 κατήλθε λουτροῖς χρῶτα φαιδρῦναι νέον·
 ἰδοῦσα δ' εὐθὺς καὶ λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 ἐγνώ δ' Ἑβραῖον οντα· καὶ λέγει τάδε
 Μαριάμ ἀδελφή προσδραμοῦσα βασιλίδι·
 «θέλεις τροφὸν σοι παιδι τῷδ' εὖρω ταχύ
 25 ἐκ τῶν Ἑβραίων;» ἡ δ' ἐπέσπευσεν κόρην.
 μολοῦσα δ' εἶπε μητρὶ καὶ παρῇν ταχύ
 αὐτὴ τε μήτηρ καὶ ελαβέν μ' ἐς ἀγκάλας.
 εἶπεν δὲ θυγάτηρ βασιλέως· «τοῦτον, γύναι,
 τρόφευε, κἀγὼ μισθὸν ἀποδώσω σέθεν.»
 30 ὄνομα δὲ Μωσῆν ὠνόμαζε, τοῦ χάριν
 ὑγρᾶς ἀνείλε ποταμίας ἀπ' ἡόνος.
 ?*
 ἐπεὶ δὲ καιρὸς νηπίων παρήλθε μοι,
 ἠγέν με μήτηρ βασιλίδος πρὸς δώματα,
 ἅπαντα μυθεύσασα καὶ λέξασά μοι
 35 γένος πατρῶον καὶ θεοῦ δωρήματα.
 ἕως μὲν οὖν τὸν παιδὸς εἰχομεν χρόνον,
 τροφαισι βασιλικαῖσι καὶ παιδεύμασιν
 ἅπανθ' ὑπισχνεῖθ', ὥς ἀπὸ σπλάγχνων ἔων·
 ἐπεὶ δὲ πλήρης ἦ κόλπος ἡμερῶν παρῇν,
 40 ἐξήλθον οἰκῶν βασιλικῶν (πρὸς ἐργα γάρ

θυμός μ' ανωγε και τέχνασμα βασιλέως).
 ὁρῶ δὲ πρῶτον ἀνδρας ἐν χειρῶν νόμῳ,
 τὸν μὲν <τὸ> γένος Ἑβραῖον, ὃν δ' Αἰγύπτιον.
 ἰδὼν δ' ἐρήμους και παρόντα μηδένα
 45 ἐρρυσάμην ἀδελφόν, ον δ' εκτειν' ἐγώ,
 εκρυσα δ' αμμῷ τοῦτον, ωστε μὴ εἰσιδεῖν
 ἕτερόν τιν' ἡμᾶς κάπογυμνῶσαι φόνον.
 τῇ παύριον δὲ πάλιν ἰδὼν ἄνδρας δύο,
 50 μάλιστα δ' αὐτοὺς συγγενεῖς, πατουμένους
 λέγω· «τί τύπτεις ἀσθενέστερον σέθεν;»
 ὁ δ' εἶπεν· "ἡμῖν τίς σ' ἀπέστειλεν κριτήν
 ἡ πιστάτην ἐνταῦθα; μὴ κτενεις σύ με,
 ωσπερ τὸν ἐχθὲς ἀνδρα;" και δείσας ἐγὼ
 55 ἐλεξα· «πῶς ἐγένετο συμφανὲς τόδε;»
 και πάντα βασιλεῖ ταῦτ' ἀπήγγειλεν ταχύ·
 ζητεῖ δὲ Φαραὼ τὴν ἐμὴν ψυχὴν λαβεῖν·
 ἐγὼ δ' ἀκούσας ἐκποδὼν μεθίσταμαι
 και νῦν πλανῶμαι γῆν ἐπ' ἀλλοτέρμονα.
 ?*
 ὁρῶ δὲ ταύτας ἐπτα παρθένους τινάς. ?*

{ΣΕΠΦΩΡΑ·}

60 Λιβύη μὲν ἡ γῆ πᾶσα κλήζεται, ξένε,
 οἰκοῦσι δ' αὐτὴν φύλα παντοίων γενῶν,
 Αἰθίοπες ἄνδρες μέλανες· ἄρχων δ' ἐστὶ γῆς
 εἷς και τύραννος καὶ στρατηλάτης μόνος.
 65 ἀρχει δὲ πόλεως τῆσδε και κρίνει βροτούς
 ἱερεὺς, ὅς ἐστ' ἐμοῦ τε καὶ τούτων πατήρ.
 ?*

{ΧΟΥΣ·}

ὅμως κατεπειν χρή σε, Σεπφωρα, τάδε.

{ΣΕΠΦΩΡΑ·}

ξένῳ πατήρ με τῷδ' ἔδωκεν εὐνέτιν.
 ?*

{ΜΩΣΗΣ·}

70 ε<δο>ξ' ορους κατ' ἀκρα Σιν<αί>ου θρόνον
 μέγαν τιν' εἶναι μέχρι 'ς οὐρανοῦ πτύχας,
 ἐν τῷ καθῆσθαι φῶτα γενναῖόν τινα
 διάδημ' ἐχοντα και μέγα σκῆπτρον χερί
 εὐωνύμῳ μάλιστα. δεξιᾷ δέ μοι
 ἐνευσε, κἀγὼ πρόσθεν ἐστάθην θρόνου.
 σκῆπτρον δέ μοι πάρδωκε και εἰς θρόνον μέγαν

75 εἶπεν καθῆσθαι· βασιλικὸν δ' ἐδωκέ μοι
διάδημα καὶ αὐτὸς ἐκ θρόνων χωρίζεται.
ἐγὼ δ' ἐσεῖδον γῆν ἅπασαν ἐγκυκλον
καὶ ἐνερθε γαίας καὶ ἐξύπερθεν οὐρανοῦ,
καὶ μοί τι πλῆθος ἀστέρων πρὸς γούνατα
80 ἐπιπτ', ἐγὼ δὲ πάντας ἡριθμησάμην,
κάμοῦ παρῆγεν ὡς παρεμβολὴ βροτῶν.
εἰτ' ἐμφοβηθεὶς ἐξανίσταμ' ἐξ ὕπνου.
?*

<{ΡΑΓΟΥΗΛ·}>

ὦ ξένε, καλὸν σοι τοῦτ' ἐσήμηνε<v> θεός·
ζῶην δ', ὅταν σοι ταῦτα συμβαί<v>ῃ ποτέ.
85 ἀρά γε μέγαν τιν' ἐξαναστήσεις θρόνου
καὶ αὐτὸς βραβεύσεις καὶ καθηγήσῃ βροτῶν;
τὸ δ' εἰσθεᾶσθαι γῆν ὅλην τ' οἰκουμένην
καὶ τὰ ὑπένερθε καὶ ὑπὲρ οὐρανὸν θεοῦ·
οὔψι τά τ' ὄντα τά τε πρὸ τοῦ τά θ' ὕστερον.
?*

{ΜΩΣΗΣ·}

90 εἰ· τί μοι σημεῖον ἐκ βάτου τόδε,
τεράστιόν τε καὶ βροτοῖς ἀπιστία;
ἀφνω βάτος μὲν καίεται πολλῷ πυρί,
αὐτοῦ δὲ χλωρὸν πᾶν μένει τὸ βλαστάνον.
τί δῆ; προελθὼν ὄψομαι τεράστιον
95 μέγιστον· οὐ γὰρ πίστιν ἀνθρώποις φέρει.

{ΘΕΟΣ·}

ἐπίσχες, ὦ φέριστε, μὴ προσεγγίσῃς,
Μωσῆ, πρὶν ἢ τῶν σὼν ποδῶν λῦσαι δέσιν·
ἀγία γὰρ ἦς σὺ γῆς ἐφέστηκας πέλει,
ὁ δ' ἐκ βάτου σοι θεῖος ἐκλάμπει λόγος.
100 θάρσησον, ὦ παι, καὶ λόγων ἀκου' ἐμῶν·
ἰδεῖν γὰρ ὅψιν τὴν ἐμὴν ἀμήχανον
θνητὸν γεγῶτα, τῶν λόγων δ' ἐξεστὶ σοὶ
ἐμῶν ἀκούειν, τῶν ἑκατ' ἐλήλυθα.
ἐγὼ θεὸς σὼν, ὧν λέγεις, γεννητόρων,
105 Ἀβραάμ τε καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβου τρίτου.
μνησθεὶς δ' ἐκείνων καὶ εἰς ἐμῶν δωρημάτων
πάρειμι σῶσαι λαὸν Ἑβραίων ἐμόν,
ἰδὼν κάκωσιν καὶ πόνον δούλων ἐμῶν.
ἀλλ' ἔρπε καὶ σήμαινε τοῖς ἐμοῖς λόγοις
110 πρῶτον μὲν αὐτοῖς πᾶσιν Ἑβραίοις ὁμοῦ,
εἰτα βασιλεῖ τὰ ὑπ' ἐμοῦ τεταγμένα,

ὅπως σὺ λαὸν τὸν ἑμὸν ἐξάγοις χθονός.

{ΜΩΣΗΣ·}

115

οὐκ εὐλογος πέφυκα, γλῶσσα δ' ἐστὶ μοι
δύσφραστος, ἰσχνόφωνος, ὥστε μὴ λόγους
ἑμοὺς γενέσθαι βασιλέως ἐναντίον.

{ΘΕΟΣ·}

Ἀάρωνα πέμψω σὸν κασίγνητον ταχύ,
ὦ πάντα λέξεις τάξ ἑμοῦ λελεγμένα,
καὶ αὐτὸς λαλήσει βασιλέως ἐναντίον,
σὺ μὲν πρὸς ἡμᾶς, ὁ δὲ λαβὼν σέθεν πάρα.
?*

{ΘΕΟΣ·}

120

τί δ' ἐν χερσὶν σοὶν τοῦτ' εἶχες; λέξον τάχος.

{ΜΩΣΗΣ·}

ῥάβδον τετραπόδων καὶ βροτῶν κολάστριαν.

{ΘΕΟΣ·}

ῥίπον πρὸς οὐδας καὶ ἀποχωρησον ταχύ.
δράκων γὰρ ἐστὶ φοβερός, ὥστε θαυμάσαι.

{ΜΩΣΗΣ·}

125

ἰδοὺ βέβληται· δέσποθ', ἴλεως γενοῦ·
ὥς φοβερός, ὥς πέλωρος· οἰκτεῖρον σύ με·
πέφρικ' ἰδὼν, μέλη δὲ σώματος τρέμει.

{ΘΕΟΣ·}

μηδὲν φοβηθῆς, χεῖρα δ' ἐκτείνας λαβέ
οὐράν, πάλιν δὲ ῥάβδος ἐσσεθ' ὥσπερ ἦν.
ἐνθεσ δὲ χεῖρ' εἰς κόλπον ἐξένεγκε τέ.

{ΜΩΣΗΣ·}

130

ἰδοὺ τὸ ταχθέν, γέγονεν ὥσπερ χιὼν.

{ΘΕΟΣ·}

ἐνθεσ πάλιν δ' εἰς κόλπον, ἐστὶ δ' ὥσπερ ἦν.
?*

{ΘΕΟΣ·}

ἐν τῇδε ῥάβδῳ πάντα ποιήσεις κακά·
πρωτὸν μὲν αἷμα ποτάμιον ῥυήσεται
πηγαί τε πᾶσαι καὶ ὑδάτων συστήματα·

135 βατράχων τε πλήθος
 καὶ σκνίπας ἐμβαλῶ χθονί.
 ἔπειτα τέφραν οἷς καμιναίαν πάσω,
 ἀναβρυήσει δ' ἐν βροτοῖς ἔλκη πικρά.
 140 κυνόμυια δ' ἥξει καὶ βροτούς Αἰγυπτίων
 πολλοὺς κακώσει. μετὰ δὲ ταῦτ' ἔσται πάλιν
 λοιμός, θανοῦνται δ' οἷς ἔνεστι καρδία
 σκληρά. πικράνω δ' οὐρανόν· χάλαζα νῦν
 σὺν πυρὶ πεσεῖται καὶ νεκροὺς θήσει βροτούς.
 145 καρποί τ' ὀλοῦνται τετραπόδων τε σώματα·
 σκότος τε θήσω τρεῖς ἔφ' ἡμέρας ὅλας
 ἀκρίδας τε πέμψω, καὶ περισσὰ βρώματα
 ἅπαντ' ἀναλώσουσι καὶ καρποῦ χλόην.
 ἐπὶ πᾶσι τούτοις τέκν' ἀποκτενῶ βροτῶν
 πρωτόγονα. παύσω δ' ὕβριν ἀνθρώπων κακῶν.
 150 Φαραὼ δὲ βασιλεὺς πείσεται οὐδὲν ὦν λέγω,
 πλὴν τέκνον αὐτοῦ πρωτόγονον ἔξει νεκρόν·
 καὶ τότε φοβηθεὶς λαὸν ἐκπέμψει ταχύ·
 πρὸς τοῖσδε λέξεις πᾶσιν Ἑβραίοις ὁμοῦ·
 «ὁ μεις ὃδ' ὑμῖν πρῶτος ἐνιαυτῶν πέλει·
 155 ἐν τῷδ' ἀπάξω λαὸν εἰς ἄλλην χθόνα,
 εἰς ἣν ὑπέστην πατράσιν Ἑβραίων γένους.»
 λέξεις δὲ λαῷ παντί, μηνὸς οὗ λέγω
 διχομηνία τὸ πάσχα θύσαντας θεῷ
 τῆς πρόσθε νυκτὸς αἵματι ψαῦσαι θύρας,
 160 ὅπως παρέλθῃ σῆμα δεινὸς ἄγγελος.
 ὑμεῖς δὲ νυκτὸς ὅπτα δαίσεσθε κρέα.
 σπουδῇ δὲ βασιλεὺς ἐκβαλεῖ πρόπαντ' ὄχλον.
 ὅταν δὲ μέλλῃτ' ἀποτρέχειν, δώσω χάριν
 λαῷ, γυνή τε παρὰ γυναικὸς λήψεται
 165 σκεύη †κόσμον τε πάνθ', ὃν ἄνθρωπος φέρει,
 χρυσόν τε καὶ ἄργυρόν τε καὶ στολάς, ἵνα
 <ἀνθ> ὦν ἔπραξαν μισθὸν ἀποδῶσιν βροτοῖς.
 ὅταν δ' ἐς ἴδιον χῶρον εἰσέλθῃθ', ὅπως
 ἀφ' ἧσπερ ἡοῦς ἐφύγεται, Αἰγύπτου δ' ἀπο
 170 ἔπτ' <ἦτ> ὁδοιποροῦντες ἡμέρας ὁδόν,
 πάντες τοσαύτας ἡμέρας ἔτος κατά
 ἄζυμ' ἔδεσθε καὶ θεῷ λατρεύετε,
 τὰ πρωτότευκτα ζῶα θύοντες θεῷ,
 ὅς' ἂν τέκωσι παρθένοι πρώτως τέκνα
 175 τάρσενικὰ διανοίγοντα μήτρας μητέρων.
 ?*
 ἀνδρῶν Ἑβραίων τοῦδε τοῦ μηνὸς λαβὼν
 κατὰ συγγενείας πρόβατα καὶ μόσχους βοῶν
 ἄμωμα δεκάτη· καὶ φυλαχθήτω μέχρι

180 τετράς ἐπιλάμψει δεκάδι, καὶ πρὸς ἐσπέραν
 θύσαντες ὅπτα πάντα σὺν τοῖς ἔνδοθεν
 οὕτως φάγεσθε ταῦτα· περιεζωσμένοι
 καὶ κοῖλα ποσσὶν ὑποδέδεσθε καὶ χερὶ
 βακτηρίαν ἔχοντες. ἐν σπουδῇ τε γάρ
 βασιλεὺς κελεύσει πάντας ἐκβαλεῖν χθονός·
 185 κεκλήσεται δὲ πάσχ', ὅταν θύσητε δέ,
 δέσμην λαβόντες χερσὶν ὑσσώπου κόμης
 εἰς αἷμα βάψαι καὶ θιγεῖν σταθμῶν δυοῖν,
 ὅπως παρέλθῃ θάνατος Ἑβραίων ἅπο.
 ταύτην δ' ἐορτὴν δεσπότη τηρήσετε,
 190 ἔφθ' ἡμέρας ἄζυμα· καὶ οὐ βρωθήσεται
 ζύμη. κακῶν γὰρ τῶνδ' ἀπαλλαγήσεται,
 καὶ τοῦδε μηνὸς ἕξοδον διδοὶ θεός·
 ἀρχὴ δὲ μηνῶν καὶ χρόνων οὗτος πέλει.
 ?*

{ΑΓΓΕΛ.}

ὥς γὰρ σὺν ὄχλῳ τῷδ' ἀφώρμησεν δόμων

{ΑΙΓΥΠΤ.}

195 βασιλεὺς Φαραὼ μυρίων ὀπλῶν μέτα
 ἵππου τε πάσης καὶ ἁρμάτων τετραόρων
 καὶ προστάταισι καὶ παραστάταις ὁμοῦ,
 ἦν φρικτὸς ἀνδρῶν ἐκτεταγμένων ὄχλος.
 πεζοὶ μὲν ἐν μέσοισι καὶ φαλαγγικοί
 200 διεκδρομας ἔχοντες ἅρμασιν τόπους·
 ἵππεῖς δ' ἔταξε τοὺς μὲν ἐξ εὐωνύμων,
 ἐκ δεξιῶν δὲ πάντας Αἰγυπτίου στρατοῦ.

τὸν πάντα δ' αὐτῶν ἀριθμὸν ἠρόμην ἐγὼ {στρατοῦ}

μυριάδες <ἦσαν> ἑκατὸν εὐάνδρου λεώ{ς}.
 205 ἐπεὶ δ' Ἑβραίων οὐμὸς ἦντησε στρατός,
 οἱ μὲν παρ' ἀκτὴν πλησίον βεβλημένοι
 Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης ἦσαν ἡθροῖσμένοι·
 οἱ μὲν τέκνοισι νηπίοις δίδουν βορὰν
 ὁμοῦ τε καὶ δάμαρσιν, ἔμπονοι κόπῳ·
 210 κτήνη τε πολλὰ καὶ δόμων ἀποσκευή·
 αὐτοὶ δ' ἄνοπλοι πάντες εἰς μάχην χέρας
 ἰδόντες ἡμᾶς ἠλάλαξαν ἔνδακρυν
 †φωνήν πρὸς αἰθέρα τ' ἐστάθησαν† ἀθρόοι,
 θεὸν πατρῶον. ἦν πολὺς δ' ἀνδρῶν ὄχλος.
 215 ἡμᾶς δὲ χάρμα πάντας εἶχεν ἐν μέρει.
 ἔπειθ' ὑπ' αὐτοὺς θήκαμεν παρεμβολήν

(Βεελζεφών τις κλήζεται πόλις βροτοῖς).
ἐπεὶ δὲ Τιτὰν ἥλιος δυσμαῖς προσῆν,
ἐπέσχομεν, θέλοντες ὄρθριον μάχην,
220 πεποιθότες λαοῖσι καὶ φρικτοῖς ὄπλοις.
ἔπειτα θεῶν ἄρχεται τεραστίων
θαυμάστ' ἰδέσθαι. καὶ τις ἐξαίφνης μέγας
στῦλος νεφώδης ἐστάθη πρὸ γῆς, μέγας,
παρεμβολῆς ἡμῶν τε καὶ Ἑβραίων μέσος.
225 κᾶπειθ' ὁ κείνων ἡγεμὼν Μωσῆς, λαβὼν
ράβδον θεοῦ, τῇ δὴ πρὶν Αἰγύπτῳ κακὰ
σημεῖα καὶ τερ<ά>ατ' ἐξεμήσατο,
ἔτυψ' Ἑρυθρᾶς νῶτα καὶ ἔσχισεν μέσον
βάθος Θαλάσσης· οἱ δὲ σύμπαντες σθένει
230 ὥρουσαν ὠκεῖς ἀλμυρᾶς δι' ἀτραποῦ.
ἡμεῖς δ' ἐπ' αὐτῆς ὠχόμεσθα συντόμως
κατ' ἵχνος αὐτῶν· νυκτὸς εἰσεκύρσαμεν
βοηδρομοῦντες· ἀρμάτων δ' ἄφνω τροχοί
οὐκ ἐστρέφοντο, δέσμιοι δ' ὥς ἥρμοσαν.
235 ἀπ' οὐρανοῦ δὲ φέγγος ὥς πυρὸς μέγα
ᾤφθη τι ἡμῖν· ὥς μὲν εἰκάζειν, παρῆν
αὐτοῖς ἄρωγός ὁ θεός. ὥς δ' ἤδη πέραν
ἦσαν θαλάσσης, κῦμα δ' ἐρροίβδει μέγα
σύνεγγυς ἡμῶν. καὶ τις ἠλάλαξ' ἰδὼν·
240 «φεύγωμεν οἴκοι πρόσθεν Ὑψίστου χέρας·
οἷς μὲν γάρ ἐστ' ἄρωγός, ἡμῖν δ' ἀθλίους
ὄλεθρον ἔρδει.» καὶ συνεκλύσθη πόρος
Ερυθρᾶς Θαλάσσης καὶ στρατὸν διώλεσε.

<{ΣΚΟΠΟΣ}>

κράτιστε Μωσῆ, πρό<σ>σχες, οἶον εὔρομεν
245 τόπον πρὸς αὐτῇ τῇδὲ γ' εὐαεῖ νάπη.
ἔστιν γάρ, ὥς που καὶ σὺ τυγχάνεις ὁρῶν,
ἐκεῖ· τόθεν δὲ φέγγος ἐξέλαμψε νυν
κατ' εὐφρόνης σημείον ὥς στῦλος πυρός.
ἐνταῦθα λειμῶν' εὔρομεν κατάσκιον
250 ὑγρὰς τε λιβάδας· δαψιλῆς χῶρος βαθύς,
πηγὰς ἀφύσσων δώδεκ' ἐκ μιᾶς πέτρας,
στελέχη δ' ἐρυμνὰ πολλὰ φοινίκων πέλει
ἔγκαρπα, δεκάκις ἐπτά, καὶ περίρρυτος
πέφυκε χλο<ί>η θρέμμασιν χορτάσματα.
?*

255 ἕτερον δὲ πρὸς τοῖσδ' εἶδομεν ζῶον ξένον,
θαυμαστόν, οἶον οὐδέπω ᾤωρακέ τις.
διπλοῦν γὰρ ἦν τὸ μήκος ἀετοῦ σχεδόν,

πτεροῖσι ποικίλοισιν ἡδὲ χρώμασι.
260 στῆθος μὲν αὐτοῦ πορφυροῦν ἐφαίνετο,
σκέλη δὲ μιλτόχρωτα, καὶ κατ' αὐχένων
κροκωτίνοις μαλλοῖσιν εὐτρεπίζετο.
κάρα δὲ κοττοῖς ἡμέροις παρεμφερές,
καὶ μηλίνῃ μὲν τῇ κόρῃ προσέβλεπε
265 κύκλῳ· κόρῃ δὲ κόκκος ὥς ἐφαίνετο.
φωνὴν δὲ πάντων εἶχεν ἐκπρεπεστάτην.
βασιλεὺς δὲ πάντων ὀρνέων ἐφαίνετο,
ὥς ἦν νοῆσαι· πάντα γὰρ τὰ πτήν' ὁμοῦ
ὄπισθεν αὐτοῦ δειλιῶντ' ἐπέσσυτο,
270 αὐτὸς δὲ πρόσθεν, ταῦρος ὥς γαυρούμενος,
ἔβαινε κραιπνὸν βῆμα βαστάζων ποδός.